

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.I.30.054/2008/7.szám

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Szegedi Ítéltábla a Dr. Fekete Zoltán ügyvéd által képviselt **(felperes neve, címe)** alatti székhelyű felperesnek - a Dr. Kecskés Ákos ügyvéd által képviselt **(I.rendű alperes neve, címe)** alatti székhelyű I. rendű, a (jogtanácsos neve) jogtanácsos által képviselt **(II.rendű alperes neve, címe)** alatti székhelyű II. rendű, valamint a Dr. Juhász György ügyvéd által képviselt **(III.rendű alperes neve, címe)** alatti székhelyű III. rendű alperes ellen vállalkozói díj megfizetése és egyéb követelés iránt indított perében a Csongrád Megyei Bíróság 2007. november 23. napján kelt 6.G.40.171/2007/7. számú ítéletével szemben a felperes és az I. rendű alperes részéről 8., illetőleg 9. sorszám alatt előterjesztett fellebbezések folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **részben megváltoztatja** és az I. rendű alperes marasztalását 32.296.058,- (Harminckettőmillió-kettőszázkilencvenhatezer-ötvennyolc) Ft-ra, valamint ebből

19.313.499,- (Tizenkilencmillió-háromszáztizenháromezer-négyszázkilencvenkilenc) Ft-nak 2005. november 5-től,

12.982.559,- (Tizenkettőmillió-kilencszáznyolcvankettőezer-ötszázötvenkilenc) Ft-nak pedig 2005. december 3-tól a kifizetésig járó minden naptári félév teljes idejére a megelőző naptári félév utolsó napján érvényes jegybanki alapkamat évi 7 %-kal növelt összegű kamatára felemeli.

Az I. rendű alperes által fizetendő elsőfokú eljárási költség összegét 1.000.000,- (Egymillió) Ft-ra felemeli.

A felperes által az állam javára fizetendő le nem rótt elsőfokú eljárási illeték fizetésére kötelező rendelkezést mellőzi, az I. rendű alperest terhelő illeték összegét 900.000,- (Kilencszázezer) Ft-ra felemeli.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi az I. rendű alperest, fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 500.000,- (Ötszázezer) Ft másodfokú eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, fizessen meg 15 nap alatt a II. és III. rendű alpereseknek személyenként 500.000-500.000,- (Ötszázezer-Ötszázezer) Ft másodfokú eljárási költséget.

Kötelezi az I. rendű alperest, fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 1.708.370,- (Egymillió-hétszáznyolcezer-háromszázhetven) Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

A II. rendű alperes a **(település, út neve)** úti telepén komplett silóberuházást valósított meg. Ennek során 2005. július 7. napján a III. rendű alperessel kötött fővállalkozási szerződést, melyben az SA5-168-SP specifikációban szereplő silótechnikai gépek és berendezések szállítására, helyszíni szerelésére és az alapozási munkák végzésére vállalkozott.

A III. rendű alperes a 2005. július 8-án létrejött vállalkozási szerződés értelmében az I. rendű alperestől rendelte meg a 15.000 tonnás siló telep alépítményi építészeti munkáinak komplett kivitelezését. A felek a vállalkozói díjat egyösszegű átalánydíjként 60 millió Ft+ÁFA összegben határozták meg.

Az I. rendű alperes 2005. július 15-én a felperestől rendelte meg a perbeli 6 állásos gabonátároló alapozási és helyszíni betonozási munkálatait. A vállalkozói díjat tételes árajánlat szerint, prognosztizált 44 millió Ft+ÁFA irányáron állapították meg azzal, hogy a díj azokra a munkákra nyújt csak fedezetet, amelyek az árajánlatban tételesen szerepelnek. Az elrendelt pótmunkák ellenértékét az árajánlat egységárai alapján kell képezni (szerződés 2.1. és 2.2. pontok).

A felperes 2005. július 20-án a gabonátároló alapozási és helyszíni betonozási munkáinak elvégzését a **K...** Kft. alvállalkozótól rendelte meg 38 millió Ft+ÁFA díj ellenében.

Az **É...** Kft. - az alvállalkozóval szerződéses jogviszonyban állott beszállító - a **K...** Kft-től az általa szállított sóder 10.778.240,- Ft+ÁFA vételárát követelte. Mivel ezt a megrendelő - a **K...** Kft. - nem egyenlített ki, a szállító ezen követelését a felperes, az I. és III. rendű alperesek felé is bejelentette.

Az I. és III. rendű alperes 2005. november 23-án megállapodtak abban, hogy az I. rendű alperest megillető vállalkozói díj összegét 10.778.240,- Ft+ÁFA-val csökkentik, mivel a III. rendű alperes közvetlenül kifizeti az **É...** Kft. 10.778.240,- Ft+ÁFA összegű számláját, ezt azonban az I. rendű alperesnek járó vállalkozói díjba beszámítja.

Az I. rendű alperes 2006. február 2-án a III. rendű alperessel szembeni követeléséből a felperesre engedményezett az általa elismert tartozásának megfelelő 32.296.058,- Ft követelést. A III. rendű alperesnek ekkor már az I. rendű alperessel szemben tartozása nem volt.

A felperes keresetében 32.296.058,- Ft és ennek 2005. november 5. napjától járó kamata megfizetésére tartott igényt. Az I. rendű alperessel szembeni igény a vállalkozási szerződésen alapult, a felperes arra hivatkozott, hogy a megrendelő nem fizetett ki részére 32.296.058,- Ft vállalkozói díjat.

A II. rendű alperes marasztalását arra figyelemmel kérte, hogy az I. rendű alperessel kötött szerződés keretében 12.982.559,- Ft értékű pótmunkát végzett, melynek eredményeként a beruházó a megjelölt mértékben jogalap nélkül gazdagodott.

A III. rendű alperessel szemben előterjesztett keresetét engedményesként arra alapította, hogy az I. rendű alperessel kötött vállalkozási szerződés alapján a vállalkozót megillető díjat nem fizette ki. Az I. és III. rendű alperes között 2005. november 23-án létrejött „szerződésmódosítás” semmisségére hivatkozott, álláspontja szerint az ügylet nyilvánvalóan a jóerkölcsbe ütközik. Ezt azzal indokolta, az I. és III. rendű alperes is tudott arról, hogy a K... Kft. alvállalkozóval szemben fennálló tartozását már kiegyenlítette, ennél fogva nem volt indok az É... Kft. követelésének közvetlen kiegyenlítésére. A „szerződésmódosításnak” nem volt más célja, csak a felperes I. rendű alperessel szemben fennálló követelése elől a fedezet rosszhiszemű elvonása. Másodlagosan a III. rendű alperes marasztalását a fedezetelvonó szerződés vele szembeni hatálytalanságának megállapítása jogkövetkezményeként kérte. Kiemelte, hogy az I. rendű alperes azért nem fizette meg az őt megillető díj ezen részét, mivel azt részére a III. rendű alperes sem teljesítette.

Az elsőfokú bíróság ítéletével az I. rendű alperest 18.823.258,- Ft és ebből 5.840.699,- Ft-nak 2005. november 5. napjától, 12.982.559,- Ft-nak 2005. december 3. napjától járó törvényes késedelmi kamata megfizetésére kötelezte, az ezt meghaladó keresetet elutasította. Megállapította, hogy a II. és III. rendű alperes között fővállalkozási szerződés jött létre, amely a beruházás egész folyamatának megszervezését és egy kézben egyesítését célozta. A III. rendű alperes alvállalkozási szerződést kötött, többes jogviszonyról van szó, ezért az egyes jogviszonyokban el kell különíteni a megrendelő és a vállalkozó pozícióját. A felperes és az I. rendű alperes közötti vállalkozási szerződés elszámolása körében közömbös, hogy a pótmunka végzésre ki adott megrendelést, a pótmunka tartalmánál és jellegénél fogva kizárólag ezen jogviszony tartalmi része, az ez után járó díjat a felperes csak az I. rendű alperessel szemben érvényesítheti. A pótmunkák fejében járó vállalkozói díj összege nem volt vitatott (12.982.559,- Ft), e mellett a felperes jogszerűen igényelte az I. rendű alperestől a még ki nem egyenlített 5.840.699,- Ft vállalkozói díjat. A felperes a pótmunka és a hátralékos vállalkozói díj együttes összegére, 18.823.258,- Ft megfizetésére tarthatott igényt.

A II. rendű alperessel szembeni kereset megalapozatlan, ugyanis a megrendelő a III. rendű alperessel kötött vállalkozási szerződést teljesítette, ennek eredményeként a szerződés megszűnt. A felperes jogviszonyban kizárólag az I. rendű alperessel állt, ezért nincs olyan jogcím, mely alapján a II. rendű alperessel szemben felléphetne.

A III. rendű alperest érintő keresetét a felperes a 2006. február 2-án létrejött engedményezési megállapodásra alapította, ez a megállapodás azonban lehetetlen

szolgáltatásra irányult, ezért érvénytelen, semmis, az I. rendű alperesnek ugyanis ekkor már nem állt fenn követelése a III. rendű alperessel szemben.

Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes és az I. rendű alperes éltek fellebbezéssel.

A felperes az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását, az I. rendű alperest terhelő marasztalás összegének felemelését, valamint a II. és III. rendű alperes keresetnek megfelelő kötelezését is kérte. Utalt arra, hogy az I. rendű alperes a vele szembeni kereset összecszerűségét nem vitatta, ezért elmaradt vállalkozói díj és pótmunka címén 32.296.058,- Ft megfizetésére köteles. Álláspontja szerint a II. rendű alperes a pótmunka következtében vagyoni előnyhöz jutott az ő rovására, a pótmunka ellenértékével jogalap nélkül gazdagodott. Kétségbe vonta az elsőfokú ítélet azon megállapításának helyességét, hogy az engedményezés időpontjában az I. rendű alperesnek már nem állt fenn követelése a III. rendű alperessel szemben. Ezzel kapcsolatban utalt **(tanú neve)** tanúvallomására, aki úgy nyilatkozott, hogy az I. rendű alperesnek 10-11 millió Ft nagyságrendű követelése állt fenn a III. rendű alperessel szemben, melyet a megrendelő nem ismert el. Véleménye szerint ebből megállapítható, hogy az I. rendű alperes alappal engedményezett 11 millió Ft követelést a felperesre. Fenntartotta az I. és III. rendű alperes között létrejött vállalkozási szerződésmódosítás semmisségével kapcsolatos érveit, a III. rendű alperes marasztalását másodlagosan továbbra is a megállapodás vele szembeni hatálytalanságára figyelemmel kérte.

Az I. rendű alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását és a vele szemben előterjesztett kereset teljes elutasítását kérte. Nem vitatta, hogy az engedményezési szerződésben rögzített összegű 32.296.258,- Ft tartozása áll fenn a felperessel szemben. Előadta, hogy a III. rendű alperes az általa kiállított végszámlát nem fogadta be, ezért a szerződésmódosítással csökkentett vállalkozói díjon túl további 10-11 millió Ft tartozása áll fenn vele szemben. Ezen állítását arra alapította, hogy többlet-, illetve pótmunkát végzett, melyek elszámolására a vállalkozási szerződés lehetőséget adott. Egyetértett a felperessel abban is, hogy a 2005. november 23-i szerződésmódosítás fedezetelvonó ügylet volt. A másodfokú eljárás során úgy nyilatkozott, bár a siló körüli járda még nem készült el, nem kifogásolja az erre eső díj keresetbe való beállítását.

A II. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Kiemelte, hogy a III. rendű alperessel kötött szerződésben meghatározott és a megvalósult műszaki tartalom között nincs eltérés, az ezért járó díjat a vele jogviszonyban álló fővállalkozónak megtérítette. Jogalap nélkül nem gazdagodott.

A III. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A felperes fellebbezése az I. rendű alperessel szemben megalapozott, a II. és III. rendű alperes tekintetében alaptalan.

Gf.I.30.054/2008/7.szám

A szerződéses jogviszony meghatározott személyek - a szerződő felek között - keletkeztet jogokat és kötelezettségeket, a szerződésben meghatározott kötelezettség teljesítésére a

szolgáltatást vállaló másik fél köteles, a jogosult igényét vele szemben érvényesítheti (Ptk. 198. § (1) bekezdés).

A felperes az I. rendű alperessel kötött szerződést, ezáltal vele került relatív szerkezetű kötelmi jogviszonyba, következésképpen az elvégzett munkák után járó vállalkozói díja megtérítését az I. rendű alperestől követelheti.

A végleges kiviteli tervek átadását megelőzően, 2005. július 15-én megkötött vállalkozási szerződésben a felek a vállalkozói díjat a felperes „tételes” árajánlata alapján 44.000.000,- Ft+ÁFA prognosztizált összegben határozták meg. Kifejezetten utaltak arra, hogy ez a díj csak az árajánlatban megjelölt „tétélekre” nyújt fedezetet. Számoltak azzal, hogy a felperes a szerződésben rögzített műszaki tartalmat meghaladó munkákat is végez, és azok műszakilag indokolt ellenértékét felszámíthatja. Ezért úgy rendelkeztek, hogy a további munkák ellenértékét is az árajánlatban szereplő egységárak alapján kell „számításba venni” (elszámolni). A szerződési kikötések alapján megállapítható, hogy a felek a vállalkozói díjat utólagos tételes felmérésre utalással határozták meg.

Az építési szerződések kötések a vállalkozói díjban való megállapodás többféle módon történhet. Ha a felek a díjat végleges jelleggel egy összegben átalányáron kötik ki, akkor a szerződés teljesítése után a kikötött vállalkozói díjon felül csak a tételesen bizonyított, igazolt pótmunkák ellenértéke számolható el. Az átalánydíjon kötött kivitelezési szerződés jellegzetessége, hogy a vállalkozó az esetleg felmerülő többletmunkák kockázatát magára vállalja, ennek fedezetét rendszerint megfelelő tartalékkal („tartalékfedezet”) kalkulálja, a többletmunkák ellenértékére ezért utóbb sem tarthat igényt. A számlázott vállalkozói díj - a szerződésmódosításnak minősülő pótmunkáktól eltekintve - a szerződésben kikötött díjjal egyezik meg, ezt az összeget az esetleg alacsonyabb költségekre hivatkozással sem a megrendelő nem csökkentheti (nem „kollaudálhatja”), sem pedig a vállalkozó nem számíthatja hozzá az esetleges többletmunkák költségvonzatát.

A vállalkozói díj meghatározásának másik esete, amikor a felek a szerződésben utólagos tételes elszámolásban állapodnak meg. Ilyenkor a kivitelezési szerződésben a vállalkozói díjat egy összegben ugyan meghatározhatják, ez azonban csak tájékoztatási célokat szolgál. Ténylegesen a felek a végleges vállalkozói díj kiszámításának módját úgy határozzák meg, hogy a teljesítést követően a díj számlázása a leigazolt, elfogadott felmérés tételei alapján, a műszakilag indokolt munkák szerint történik. A kivitelező ebben az esetben a többletmunkákat és a pótmunkákat egyaránt érvényesítheti, hiszen valamennyi, általa ténylegesen elvégzett munkátételt a felmérésben feltüntet, függetlenül azok jogi minősítésétől. A tételes felmérés esetén a ténylegesen számlázásra kerülő vállalkozói díj ezért a szerződésben előzetesen rögzített tájékoztató díjhoz képest több és kevesebb is lehet (Szegedi Ítéltábla Polgári Kollégium 1/2006. (XI.30.) Kollégiumi ajánlása, megjelent a Bírósági Döntések Tára 2007/1. számában). A kivitelező a teljesítésről kiállított számlájához mellékeli a felmérést, azt a jegyzéket, amelyből a megrendelő azonosíthatja és ellenőrizheti a ténylegesen elvégzett munkák körét, jellegét, volumenét és a felhasznált anyag mennyiségét, értékét (Bírósági Döntések Tára 2002/6/89. és 2003/12/143. sz. jogeset).

A többletmunka-pótmunka megkülönböztetésének tehát kizárólag az átalánydíjas vállalkozási szerződések esetében van jelentősége, a felperes és az I. rendű alperes vállalkozási szerződésében azonban nem ilyen díjmeghatározás történt. Tételes felmérésnél a felperes, mint kivitelező a többletmunkákat és a pótmunkákat egyaránt

érvényesítheti, vagyis valamennyi, általa ténylegesen elvégzett, műszakilag indokolt munkatételt a felmérésben feltüntethet.

A felperes a keresetlevél F/12. szám alatti mellékletében tartalmilag azt mutatta ki, hogy mennyi volt a szerződéses irányár, ehhez képest a tételes felmérés eredményeként mekkora volt a ténylegesen elvégzett munka mennyisége és ellenértéke. A számítás eredményeként a felperest (54.385.846,- Ft+ÁFA) 67.982.308,- Ft vállalkozói díj illette meg, melyből levonva a már teljesített összegeket, a hátralékos vállalkozói díj 32.296.058,- Ft. A felperes által - tévesen - „pótmunkák” ellenértékének nevezett bruttó 12.982.559,- Ft valójában a tételes felmérés eredményeként adódó, műszakilag indokolt elvégzett munkák díjának és a szerződés szerinti prognosztizált irányárnak a különbözete volt.

A megrendelő I. rendű alperes a ténylegesen elvégzett munkák körét, értékét nem vitatta. Helyesen mutatott rá a felperes fellebbezésében, a 2006. február 2-án kelt engedményezési szerződés során az I. rendű alperes ezt a tartozását kifejezett nyilatkozattal elismerte. A tartozáselismeréssel szemben a perben már őt terhelte (volna) a bizonyítás arra nézve, hogy tartozása nem, vagy nem az elismert összegben áll fenn, ez azonban nem vezetett eredményre. Az I. rendű alperes a fellebbezésében sem vitatta, hogy a felperessel szemben 32.296.058,- Ft tartozása áll fenn. A felperes fellebbezése megalapozottnak bizonyult, ennek eredményeként az I. rendű alperesnek a teljes hátralékos vállalkozói díjat ki kell fizetnie.

Szerződéses láncolat esetén is érvényesül az egyes jogviszonyok önállósága, a szerződésből fakadó igényeket minden szerződéses jogalany csak a vele szerződő féllel szemben érvényesítheti. Nincs közvetlen kapcsolat a felperes és az I. rendű alperes, az I. rendű és a III. rendű alperes, illetőleg a III. rendű alperes és a II. rendű alperes között létrejött szerződések között.

Nem érinti az I. rendű alperes felperessel szembeni fizetési kötelezettségét az a körülmény sem, hogy a III. rendű alperessel kötött vállalkozási szerződés elszámolása során - kizárólag az I. rendű alperes és a III. rendű alperes közötti jogviszonyban értelmezhető szempontok alapján - a felek miben állapodtak meg. Az I. és III. rendű alperes megállapodásának előzménye az volt, vitatottá vált, hogy miként kell rendezni az É... Kft. beszállító követelését, illetve miként történjen meg a szállító javára a kifizetés. Valójában a felek között nem történt „szerződésmódosítás”, hanem egy már teljesített, megszűnt szerződés vállalkozói díjának elszámolása során rendezték a vitatott beszállítói követelést. A vállalkozói díj tárgyában létrejött egyezség szerint az I. rendű alperes részére a III. rendű alperes bruttó 13.472.800,- Ft-tal alacsonyabb összegű vállalkozói díjat fizet, mivel kiegyenlíti az alvállalkozói jogviszonyban álló K... Kft. beszállítójának járó vételárat. Az egyezség azzal a következménnyel járt, hogy az I. rendű alperes - közvetett módon - „kifizette” a K... Kft. helyett az összeget. Ennek megfelelően a megbízás nélküli ügyvitel szabályai szerint az I. rendű alperes a K... Kft.-től követelheti a helyénvaló beavatkozás következtében felmerült költségek megtérítését. Mindez azonban nem érinti (nem csökkenti) a felperes vállalkozói

Gf.I.30.054/2008/7.szám

díjigényét, az I. rendű alperes vele szembeni tartozása változatlanul - az egyezségben foglaltaktól függetlenül - fennáll. Mivel a III. rendű alperes az I. rendű alperessel kötött

egyezség alapján megfizette az É... Kft. javára a 13.472.800,- Ft-ot, ezért a díj ezen részére a felperes a vállalkozó engedményeseként nem tarthatott igényt.

A K... Kft. helyett kifizetett összeget meghaladó részben is alaptalan a felperes III. rendű alperessel szembeni keresete. Az I. és III. rendű alperes között létrejött vállalkozási szerződés műszaki tartalma eltért az I. rendű alperes és a felperes szerződésében meghatározottól, a vállalkozói díjat átalányár formában határozták meg, a vállalkozói díj elszámolása ezért alapvetően eltérő műszaki és jogi szempontok szerint történhetett. Az I. és III. rendű alperes közötti vállalkozási szerződésben a vállalkozói díjat a felek nem utólagos tételes felmérésre utalással határozták meg, a kivitelező az átalánydíjon felül kizárólag az elrendelt pótmunkák ellenértékére tarthatna igényt. A felperes a perben nem tudta bizonyítani, hogy az I. rendű alperest ilyen címen bármekkora összeg is megillette volna. Nem tudta megjelölni, hogy ki, mikor, milyen pótmunkát rendelt meg az I. rendű alperestől, ezek után milyen számítás mellett, mekkora összegű vállalkozói díjkövetelés keletkezett. Nem szolgáltatott a perben a felperes olyan bizonyítékokat, amelyek alapján felmerült volna a szakértői bizonyítás szükségessége, ilyen bizonyítás elrendelésére ugyanakkor nem is tett indítványt (6.G.40.171/2007/6. számú jegyzőkönyv 4. oldal).

A felperes engedményesként nem tudta bizonyítani, hogy az I. rendű alperesnek az engedményezés időpontjában valóban volt a III. rendű alperessel szemben vállalkozói díjigénye, erre tekintettel helyesen fejtette ki az elsőfokú bíróság, hogy a felperes és az I. rendű alperes között létrejött engedményezés a Ptk. 227. § (2) bekezdése értelmében - mint jogi okból lehetetlen szolgáltatás teljesítésére irányuló ügylet - érvénytelen, semmis.

A felperes másodlagosan arra hivatkozott, hogy az I. és III. rendű alperes egyezsége fedezetelvonó jellegű volt. A Ptk. 203. § (1) bekezdése értelmében az a szerződés, amellyel harmadik személy igényének kielégítési alapját részben vagy egészben elvonták, e harmadik személy irányában hatálytalan, ha a másik fél rosszhiszemű volt, vagy reá nézve a szerződésből ingyenes előny származott. Amikor az I. és III. rendű alperes között az egyezség 2005. november 23-án létrejött, erre az időpontra vetítve a III. rendű alperes rosszhiszeműsége nem vethető fel. Nem tudhatott ugyanis arról, hogy a felperesnek az I. rendű alperessel szemben milyen követelése áll fenn. Igazolja ezt az a tény is, hogy a „pótmunkák” 12.982.559,- Ft összegű díját a felperes az I. rendű alperessel szemben az egyezséget követően csak a 2005. december 3-i esedékességű számlájában (F/13.) érvényesítette. Miután a III. rendű alperes az I. rendű alperessel kötött egyezséget teljesítette, rosszhiszeműsége nem volt megállapítható, az ügylet fedezetelvonó jellegét a felperes nem bizonyította. Utal az ítéletábra arra is, hogy a felperes a perben semmivel nem támasztotta alá, hogy az I. rendű alperes a meglévő vagyonából a megítélt követelést nem képes kiegyenlíteni, a fedezet hiánya sem volt igazolt.

A II. rendű alperes a III. rendű alperessel kötött fővállalkozási szerződést, a felperessel semmilyen kapcsolatban nem állt. Ezért helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a II. rendű alperes a létesítményhez a III. rendű alperessel kötött vállalkozási szerződés keretében, az általa ténylegesen kifizetett vállalkozói díj eredményeként - és nem jogalap nélkül - jutott. Volt jogalapja a gazdagodásának - ez éppen a fővállalkozói szerződés, az ennek alapján nyújtott szolgáltatás -, a kereset alaptalanságával kapcsolatban kifejtett elsőfokú indokok helytállóak.

A fentiek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és az I. rendű alperes marasztalását 32.296.058,- Ft-ra felemelte. A számlákban megjelölt esedékességi időponttól kezdődően köteles az I. rendű alperes késedelmi kamat fizetésére egyrészt a 19.313.499,- Ft, másrészt a 12.982.559,- Ft vállalkozói díj után.

A felperes az I. rendű alperessel szemben pernyertes lett, a Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében az ítéltábla az I. rendű alperes által fizetendő elsőfokú eljárási költség összegét felemelte. Ugyancsak a pernyertesség következményeként a felperesnek az állam javára le nem rótt illetéket fizetnie nem kell, a teljes egészében pervesztes I. rendű alperest terhelő illeték összegét a maximális elsőfokú eljárási illeték összegre felemelte. Egyebekben az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban pervesztesnek bizonyult I. rendű alperest kötelezte az ítéltábla a felperes javára másodfokú eljárási költség fizetésére, míg a II. és III. rendű alperesekkel szemben pervesztes felperes köteles a két alperes javára személyenként másodfokú eljárási költség fizetésére, az ügyvédi munkadíj összegét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) és b) pont, valamint (5) bekezdés alapján állapította meg.

Az I. rendű alperes pervesztesnek bizonyult a felperes fellebbezése és saját fellebbezése kapcsán is, ennek következtében köteles megfizetni - külön felhívásra - az államnak a le nem rótt fellebbezési eljárási illeték összegét (6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdés, 15. § (1) és (3) bekezdés).

Szeged, 2008. április hó 18. napján

Dr. Kemenes István sk.
a tanács elnöke

Dr. Mányoki Zsolt sk.
előadó bíró

Szűts Károlyné dr.sk.
táblabíró